

Лепотице

2015/2016. година

Када уђете у ову школу
ви сте **НАУЧНИЦИ**
ви сте **ИСТРАЖИВАЧИ**
ви сте **ВАЖНИ**
ви сте **ВОЂЕНИ**
ви сте **ПОУЧЕНИЦИ**
ви сте **ПОУЈАТЕЉИ**
ви сте **РАЗЛОЖИ**
Због тога
смо ми овде

**Летопис
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „КОСТА ЂУКИЋ“
Младеновац
септембар 2015 / септембар 2016.**

**Издавач:
Библиотека Основне школе „Коста Ђукић“**

**За издавача:
Јасминка Вуковић, директор школе**

**Уреднички тим:
Марина Милановић, библиотекар
Маријана Петровић, библиотекар
Ана Јовановић, професор информатике и рачунарства
Марина Станојевић, професор српског језика и књижевности**

**Руководилац уредничког тима:
Маријана Петровић, библиотекар**

**Идејно решење за насловну страну:
Ана Јовановић**

**Слог и прелом:
Ана Јовановић**

У ОШ „Коста Ђукић“ Младеновац, школске 2015/2016. године, као и претходних година, настава је реализована у седам школских објеката, матичној школи и издвојеним одељењима у Међулужју, Марковцу, Пружатовцу, Кораћици, Кораћичким Ливадама и Великој Иванчи. Број ученика који је похађао наставу је 910, што је мање него ранијих година.

Велики број наставника ради у две и више школа, што отежава саму организацију рада.

Ипак, све те отежавајуће околности нису утицале на ефекте рада. Ентузијазам и љубав према деци, жеља да се усмере ка правим вредностима и да им будемо подршка и помоћ, мото су запослених у школи.

У циљу сталног напредовања и усавршавања компетенција, школа се укључила у пројекат „Шер“, чији су носиоци Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, Центар за образовне политике и УНИЦЕФ. Кроз сам пројекат, поред едукација путем семинара, остварена је сарадња са ОШ „Васа Чарапић“ Бели Поток и ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад. Студијским посетама и разменом искустава желимо да примере добре праксе уврстимо у наш рад, а све у циљу да се ученици и родитељи добро осећају у школи и да резултати рада буду што бољи.

Поносна сам на успехе ученика и колега. Нема бољег осећаја од оног када се име наше школе нађе високо на лествици успешних.

Са жељом да идемо напред у сваком погледу, да негујемо тимски рад и осећај заједништва, започињемо још једну школску годину.

Срећно!

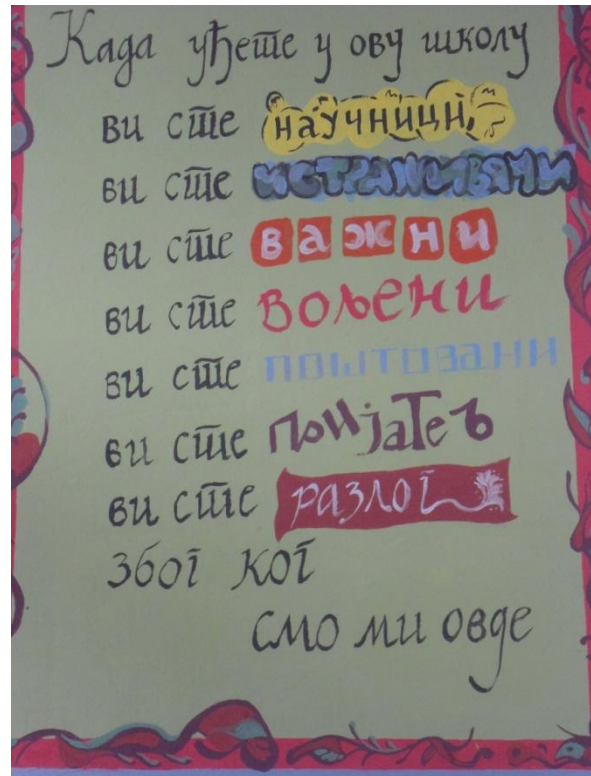
Јасминка Вуковић, директор ОШ „Коста Ђукић“

КАКВИ СУ НАМ ПЕТАЦИ

На ђачком улазу наше школе дочекује вас добродошлица која нас све подсећа на важност, цењеност и признатост детета у школи и ван ње. Она подједнако охрабрује како прваке, тако и петаке. Међутим, неизвесност при ишчекивању првог сусрета није много већа код ученика него код учитеља и професора.

Сваки почетак школске године обележен је распитивањем о предшколцима, а наставници се нарочито труде да се код учитеља информишу о новој генерацији петака. Осим навика у учењу, нарочита пажња се посвећује темпераменту, склоностима и васпитању оних који долазе. Није лако ни једнима, ни другима. Период прилагођавања је најтежи.

У време када су деца све гојазнија због некретања, када им је моторика слабо развијена услед седења уз компјутер, петаци које смо дочекали ове године у великој мери баве се спортом. Поред оних који „тапкају“ сличице фудбалера уз минимално покретање шаке, евентуално руке до лакта и почучњеве при узнемирености кад добију златну сличицу, наши петаци и играју фудбал. Да, велики број наших дечака заиста трчи, такмичи се и побеђује.

Неколико фудбалских клубова у Младеновцу и околини допринели су да будући момци израстају у пожртвоване личности са прецизним циљевима у животу. Те тимове чине наши: Андреја Ристић, Младен Обрадовић, Андреј Милић, Новак и Младен Јанковић, Ђорђе Петровић, Лука Живадиновић, Алекса Терзић, а Виктор Радојевић је чак постао играч „Црвене звезде“.

Осим фудбала, наши петаци тренирају и аикидо, карате, шах, а неки чак неколико спортова истовремено. Андрија Стојановић тренира и осваја медаље у фудбалу, аикиду и шаху. Мотиви су различити, а начини за постизање успеха јединствени. Андреј Милић даје своју препоруку: „Фудбал је спорт где увек треба да уложиш емоције до коначне победе, понекад да прећутиш, ако треба и да истрпиш бол, ма колико био јак ударац“.

Посебно занимљиво за ову генерацију јесте и борбеност девојчица. Тако нас Маша Милић, Теодора Петровић, Мина Ристић, непрекидно изненађују медаљама и пехарима из области каратеа, при чему Мини Ристић са непуних дванаест година недостаје још црни појас на који ће сачекати док не достигне одређени узраст.

Анђела Ристић, девојчица нежног лица, понела је у школу прву награду за пуцање из ваздушне пушке. Сара Анђелковић нам доноси из дана у дан дипломе и медаље са шаховских такмичења.

Поред бављења спортом, наши ђаци су увек спремни и за припремање скечева на часовима књижевности без икакве потребе да се излажу публици и без очекивања одликовања у виду жељених оцена. Све што чине, чине због личног развоја и задовољства.

Увек много хваљени ученици Велике Иванче, изузев бављења фолклором, учествовали су и на шестом међународном истраживању ТИМСС-а, а добили су и признање на такмичењу у организацији Црвеног крста.

Наведене чињенице надахњују и саме наставнике јер бораве, раде и сами се развијају у кругу деце која знају за хуманост, напредовање, истрајност, труд, радовање успеху. Њихова воља оснажује и оне са мање наде да ће наше друштво достићи степен достојанства које заслужује.

Марина Станојевић, професор српског језика и одељенски старешина V₁

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Европски дан језика се од 2001. године обележава сваког 26. септембра са циљем информисања јавности о значају учења језика, промовисања језичког и културолошког богатства Европе и подржавања целоживотног учења језика. Међу нашим ученицима одавно постоји свест о важности коришћења страних језика као основи за лични напредак, духовни развој и толеранцију. Зато их је и ове године окупила заједничка љубав према страним језицима као и жеља да кроз своје таленте упознају вршњаке са језиком и културом народа са енглеског и француског говорног подручја, али и са бисерима српске културе. Ученици су извођењем музичких композиција, рецитација и скечева представили славне личности, књижевнике и уметнике који су својим радом у различитим епохама допринели развоју европске културне баштине. На крају су нас подсетили на значај учења страних језика, али и на обавезу сваког појединца да чува и негује матерњи језик. Том приликом прочитан је текст Милета Недића „Завештање великог жупана српског Стефана Немање свом сину Светом Сави“ у коме се каже: „Кад год да се два језика сусретну и измијешају, они су као двије војске у бици на живот и смрт. Док се год у тој бици чује и један и други језик, борба је равноправна. Када почне да се боље и више чује један од њих, тај ће превладати. Најпослије се чује само један. Битка је завршена. Нестао је један језик, нестао је један народ.“

Овим речима које стоје као упозорење ученици су пренели поруку о моћи језика чија снага живи вековима кроз појединце и њихову делатност, кроз свест о поштовању туђе и неговању своје културе.

Марина Милановић, библиотекар

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У КОРАЋИЦИ

И ове школске 2015/2016. године обележена је Дечија недеља у Основној школи „Коста Ђукић“ у издвојеном одељењу у Кораћици. Реализатори овог програма су биле учитељице Радмила Грубишић, Драгана Степановић и васпитачица Дијана Јаковљевић.

Први и други дан је био посвећен дечјим правима и обавезама, са циљем скретања пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрастају у што бољим условима, на једнаке могућности за развој и остварење потенцијала. Направљена су два заједнички паноа ученика од првог до четвртог разреда који су били изложени у холу школе. Трећи дан је назван „Јесењи маскембал“. Претходно смо израдили шешире. Костими су били инспирисани годишњим добом. Краћом шетњом до центра села деца су уз песму измамила осмехе и аплаузе мештана. Одржана је приредба за пријем првака у Дечији савез. Четврти дан су ученици највише уживали и са нестрпљењем чекали. Био је посвећен спортским активностима. Пети дан смо посетили позориште и одгледали позоришну представу „Земља бајковија“.

Драгана Степановић, професор разредне наставе

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У ВЕЛИКОЈ ИВАНЧИ

Дечија недеља је још једна прилика да се, поштујући одговарајућа међународна и национална документа као и позитивне прописе, створе још бољи услови за остваривање права детета на живот у породици. Због тога, Програм активности у 2015. години одвијао се под мотом: ПОДРШКА ПОРОДИЦИ – НАЈБОЉА ПОДРШКА ДЕЦИ!

Дечија недеља је обележена у нашој школи кроз низ активности у којима су ученици, заједно са својим учитељицама, показали креативност, машту, заједнички рад, труд и пружали подршку једни другима.

Ученици од првог до четвртог разреда учествовали су у ликовном конкурсун чија је тема била „Породица - највећа подршка деци“. Набољи ликовни радови изложени су у холу школе.

Таблу пријатељства направили су ученици трећег разреда. Током Дечије недеље ученици остављају поруке у ковертама на табли пријатељства својим другарима у којима изражавају захвалност, честитке, извињене, али и по коју критику. На крају недеље, сваки ученик ће прочитати поруке које су се нашле у његовој коверти. Табла пријатељства доприноси развоју социјализације, усвајању образаца лепог понашања и самосвести код ученика.

Најмлађи ученици наше школе, ђаци прваци, показали су своју креативност и уметнички дар правећи јесење дрвеће на часу ликовне културе.

На крају недеље, наши драги прваци, уживали су у приредби коју су за њих припремили ученици другог, трећег и четвртог разреда.

Александра Гојковић, професор разредне наставе

СВЕТСКИ ДАН НАСТАВНИКА

Поводом обележавања Светског дана наставника, у нашој школи одржано је такмичење имитатора "Ја као мој наставник". Програм су отворили ученици нижих разреда који су отпевали песму "Ау, што је школа згодна", а затим су на сцену ступили ученици од 5. до 8. разреда у улози својих наставника. Осим изузетне способности реалног подражавања ликова, њихове гестикулације, боје гласа, дикције, ученици су показали и посебну спретност на сцени, сналагање у импровизовању, лакоћу извођења, спонтаност. Нарочито треба похвалити њихов осећај за имитацију као специфичну врсту глумачког изазова где је дозвољено, чак и пожељно, преувеличавање одређених карактерних и телесних обележја, али опрезно и са мером, тако да су успешно избегли искорак у увредљиво и учинили да се сви данас од срца насмејемо и уживамо у њиховим имитацијама.

Због тога је и жири (професори српског језика и књижевности Габријела Марић, Славица Берисавац и Марија Дабетић и библиотекар Марина Милановић) имао тежак задатак и, као и обично, одлучиле су нијансе. Прво место заузео је Павле Мијаиловић VI₂, друго Кристина Миловановић VII₄, а треће место су поделиле ученице Дуња Вучковић VII₄ и Наташа Урошевић VIII₄. Најуспешнији такмичари награђени су књигама, док су остали учесници послужени слаткишима, похваљени и позвани да се придруже драмској секцији.

Марина Милановић, библиотекар

ИЗЛЕТ ЧЛАНОВА ИСТОРИЈСКО-ГЕОГРАФСКЕ СЕКЦИЈЕ

Чланови историјско-географске секције наше школе су у суботу 10. октобра 2015. посетили Специјални резерват природе „Засавица“ и археолошки локалитет „Царска палата“ Сирмијум. Облачно, сиво и суморно небо, као и ниска температура нису били препрека да осамдесеторо ученика 5. и 6. разреда са својим наставницима историје и географије крене у авантуру упознавања прошлости наше земље и њених природних лепота.

Са жељом да се лепо проведемо, а пре свега да нас послужи време, на излет смо кренули у 8 сати испред школе. Након лагане и пријатне вожње ауто-путем у Засавицу смо стигли у 9.45 и започели први део планираног обиласка.

Специјални резерват природе „Засавица“ налази се на територији општина Сремска Митровица и Богатић и простире се на површини од 1825 хектара. Резерват је 1997. проглашен за природно добро I категорије од изузетног значаја и налази се под заштитом државе, а све у циљу очувања природног водотока и влажних станишта са разноврсним биљним и животињским светом. Око речице Засавице и њене притоке Батор у еколошком систему се смењују водени и мочварни екосистеми са фрагментима поплавних ливада и шума.

Уз прилазну стазу која води ка визиторској кули је мала фарма, у оквиру које смо имали прилику да видимо мангулице и то сремску црну ласу, виторигу козу, подолско говечче, домаћег брдског коња, балканског магарца и бушу.

Стаза нас је даље водила ка Визиторском торњу високом 18 метара са којег се пружа предиван поглед ка степским пашњацима и току Засавице.

Затим је уследила полусатна возња бродом „Умбра“, у току које нас је речни водич, истраживач и научни радник Михајло Станковић упознао са особеностима реке Засавице. Сазнали смо да је она станиште 25 врста риба, али да је њен заштитни знак риба умбра. Преко 600 врста биљака се налази око реке и у њој, а доминирају рогоз, трска, локвањи, а ту је и алдраванда-биљка месождер.

Предео над Засавицом надлеће 180 врста птица, најчешће црне лиске, розе чапље и орао белорепан. Посебна атракција су даброви, који су пре пар година стигли из Немачке, а које нисмо могли видети јер они само током ноћи праве бране у води.

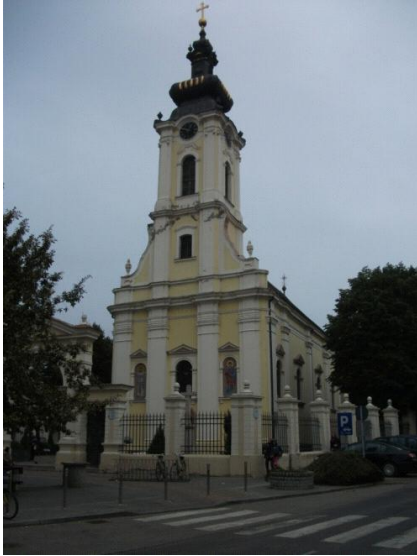

Након обиласка прелепо уређеног, пространог дворишта, јахања магараца, купљених сувенира пут смо наставили ка Сремској Митровици.

Обилазак Сремске Митровице започели смо преласком Саве преко најдуже пешачког моста у Србији и на Балкану, дугог 262,5 метара. Мост Светог Иринеја је добио име по сирмијумском мученику, епископу Иринеју, који је пострадао за Христову веру. На путу ка локалитету „Царска палата“ прошли смо поред цркве Светог Димитрија, по коме је град и добио име и који је његов заштитник.

Sirmium (антички град на простору данашње Сремска Митровице) је био један од четири престонице Римског царства. Најстарије насеље датира из 4. в.п.н.е, Римљани га освајају у 1.в.п.н.е, док у доба царстава постаје центар провинције Доња Панонија и префектуре Илирик. Град се развија и шири, да би крајем 3. века постао једна од престоница. Велики број римских владара потиче са овог простора. У периоду од 4. до 6. века га нападају Хуни и Готи, док пропаст граду доносе напади Авара током 6. века.

Археолошка ископавања су само делимично презентовала античке остатке који се налазе испод града. Sirmium је био окружен бедемима и рововима унутар којих се налазила „Царска палата“, а откривени су остаци луксузних вила и кућа са фрескама и мозаицима, хиподрома, јавних купатила „Лицинијевих терми“, трговачких и занатских центара, аквадукта...

Град је био повремена царска резиденција, али и логор легионара који су бранили град од упада варвара

Киша нас је спречила да се дуже задржимо у Сремској Митровици, тако да смо овај стари град на Сави напустили у 15.15 часова када смо кренули пут Младеновца, али уз жељу да се поново вратимо и наставимо тамо где смо стали. Сумирајући утиске са излета, уз песму и весело друштво, пут до Младеновца је врло брзо протекао!

Данијела Тоскић, професор историје

ИЗЛЕТ УЧЕНИКА 7. И 8. РАЗРЕДА

Историјско-географска секција наше школе је 17.октобра 2015. реализовала излет ученика 7. и 8. разреда, приликом којег смо обишли Рисовачку пећину у Аранђеловцу, Таково – место избијања Другог српског устанка, као и Овчарско-кабларску клисуру у којој смо обишли манастир Благовештење.

Пријатно октобарско јутро, са благим сунчевим зрацима који су се пробијали кроз облаке окупило је тридесет осморо ученика наше школе спремних да се отисну на путовање. Циљ нам је био сусрет са прошлошћу наших предака са простора Шумадије, упознавање са природним одликама, али и лепотама наших крајева, улогом и значајем цркве у нашем народу, али и добра забава и незаборавно дружење.

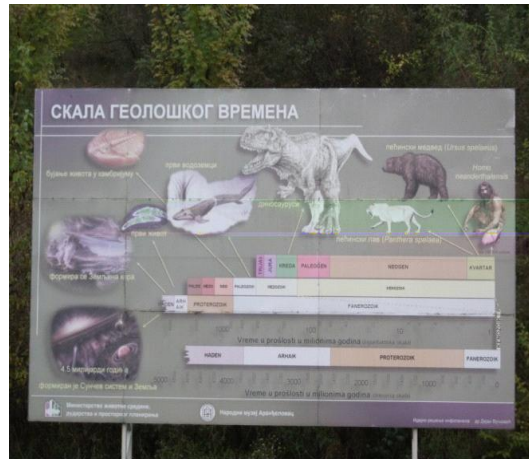
Након пола сата вожње, преко знаменитог Орашца, стигли смо у Аранђеловац где смо започели обилазак Рисовачке пећине.

Рисовачка пећина се налази на југоисточној периферији Аранђеловца, у подножју истоименог брда на десној обали речице Кубршнице. Откривена је сасвим случајно, средином 20. века приликом експлоатације камена у Рисовачком брду.

Пећина је као археолошки локалитет палеолитског периода проглашена културним добром од великог значаја 1983, а због природних особина пећина и њена околина су заштићени као прородно добро од изузетног значаја, тј. споменик природе категорије(1995.)

Мост преко Кубршнице на прилазу пећини.

Пећина је уређена 2009. године. Дуж главног пећинског канала, на шеснаест станица су постављени инфо-панели са едукативним садржајима.

Археолошка истраживања Рисовачке пећине које је започео др Бранко Гавела, представљају почетак изучавања палеолитских култура на тлу Србије.

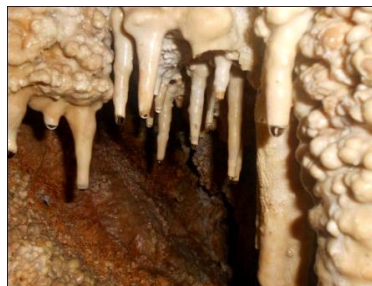
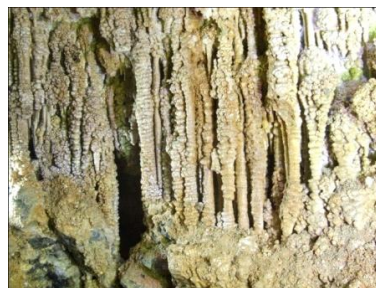
У почетном делу пећине се налази призор породице око ватре, који оживљава тренутак из свакодневице наших ишчезлих рођака.

У седиментима пећине су откривене камене и коштане алатке, трагови живота једне ишчезле људске врсте, која је у средњем палеолиту развила мустеријанску културу.

Неандерталци су користили пећину као склониште од пре 50.000 до пре 35.000 година.

Богатство фосилних остатака животињских врста – пећинског медведа, пећинског лава, хијене, рунастог мамута, степског носорога, степског бизона, јелена оријаша, тура, зебрастог коњића, чине Рисовачу јединственим палеолошким налазиштем у Србији.

Разгранати канали и дворане необичне лепоте, пећински украси сталактити, сталагмити, корали, саливи, чине пећину занимљивим спелеолошким објектом. У првим фазама настанка пећине из топле минералне воде исталожили су се тракасти мермерни украси.

Пећински украси

Получасовни обилазак пећине нас је оставио без даха, за тренутак смо се у мрачним тунелима, уз причу водича осетили као део тог давно прошлог времена и на себи осећали погледе наших предака.

У наставку нашег путовања смо прошли кроз Тополу. Варошица смештена у подножју Опленца на месту где се укрштају Београдски, Крагујевачки, Руднички и Шабачки друм је једно од најзначајнијих историјских места у Србији. Местом доминира храм посвећен Светом Ђорђу, маузолеј династије Карађорђевић. Некадашње насеље Каменица, које је име добило по истоименој речици, свој садашњи назив дугује стаблу тополе које је на раскрсници поменутих путева пружало идеалан хлад путницима, тако да се данашњи назив Топола помиње од почетка 18 века. У близини Тополе, живео је Карађорђе, који је као вожд Првог српског устанка у ово место пренео престоницу ослобођене Србије. Карађорђе је овде саградио утврђени град 1811-1813. окружен шанцем, са троспратним кулама и бедемима. Унутар бедема су се налазили породични и гостински конак, црква Пресвете Богородице, познатија као Карађорђева црква. Три звона смештена у звонику југоисточне куле су се прва огласила у слободној Србији. Повратком Турака након пропасти устанка, Карађорђев град је спаљен. Карађорђев син, кнез Александар Карађорђевић је обновио виноград и воћњак и подигао вински подрум на Опленцу, док је краљ Петар Карађорђевић саградио велелепни Храм Светог Ђорђа као маузолеј династије, након повратка Карађорђевића на српски трон 1903.

Наш пут смо наставили преко Рудника (највиши Цвијићев врх 1132 м.) и истоимене варошице која се налази на 500-700 метара надморске висине и који су овог јутра били обавијени маглом.

Преко сунчаног Горњег Милановца који је 1859. године добио име по војводи Милану Обреновићу, полубрату кнеза Милоша, стигли смо на наше следеће одредиште Таково.

У Такову је 23.априла 1815. године подигнут Други српски устанак, један од најзначајнијих догађаја у српској историји. После пропасти Првог српског устанка 1813. и незапамћених турских зулума који су следили као одмазда над српским народом, донета је одлука да се поново крене у борбу. На састанку су се окупили

сви виђенији људи из рудничке нахије и околних села и донета је одлука о почетку устанка, а за вожда је изабран Милош Обреновић. После службе у цркви, Милош је изашао пред окупљени народ, попео се на један већи камен и позвао народ у борбу.

„Ето мене, а ето вама рат са Турцима“,
чувене речи Милоша Обреновића

Надамо се да је велики Милош Обреновић поносан на нас!

Простор где је подигнут устанак у Такову „Таковски грм“ је претворен у историјско-меморијални комплекс изузетног значаја. Обухвата грађевине и споменике везане за Други српски устанак. Под највећим храстом, где је донета одлука о подизању устанка подигнут је 1887. године споменик Другом српском устанку, док је новији споменик подигнут 1990. године.

Камен са кога је Милош позвао на устанак

Црква брвнара посвећена Светом Ђорђу једна од најстаријих црквених грађевина овог типа у Србији, у којој је прота Мелентије Павловић причестио устанике 1815. године

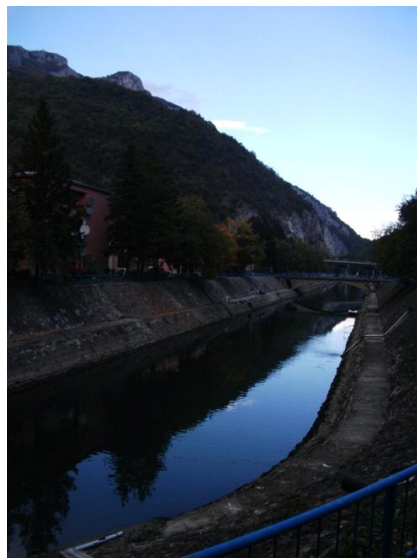
Старо гробље код цркве

Посету Такову смо завршили обиласком музеја Другог српског устанка који је основан 1995. у згради старе школе која је задужбина краља Александра Обреновића. У музеју поред бројних експоната средишње место заузима слика Паје Јовановића „Таковски устанак“, као и таковски крст и остаци таковског грма.

Путовање смо наставили Овчарско-кабларском клисуром дугом 20 км на путу од Чачка ка Ужицу. Клисура је препознатљива по стрмим, кршевитим обронцима, меандрима Западне Мораве и бројним манастирима изузетне лепоте познатим као „Српска Света Гора“. На самом изласку из клисуре налази се брана Међувршје

Ретко где је на тако уском, ограниченем простору толико манастира као у Овчарско-кабларској клисури. По неким тврдњама било их је двадесет и пет, али је данас сачувано њих десет, који су нам прави водич кроз традицију, духовност и историју српског народа. Ми смо обишли манастир Благовештење, посвећен Благовестима Пресвете Богородице, који се налази на левој обали Западне Мораве испод Каблара у Овчар бањи. Манастир потиче из 17. века када је и живописан и представља најбољи пример зидног сликарства. У манастиру се чува Благовештанско јеванђеље из 1372. године као и Четворојеванђеље из 1552. године. У овом манастиру се замонашио патријарх Павле.

Весели због доброг дружења и забаве, задовољни због свега што смо обишли, видели и чули кренули смо пут Младеновца, чврсто решени да првом приликом поновимо наше путештвије.

Данијела Тоскић, професор историје

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

Осмех на ученичким лицима, њихова жеља за новим сазнањима, откривањима и истраживањима, воља за радом и весела атмосфера у учионици мотивишу вас да планирате и реализујете различите активности које ће на другачији и занимљивији начин допринети усвајању наставних садржаја. Када имате и дивно одељење са којим можете радити и остварити сваку замисао, као и подршку родитеља, онда вам планирање темтске недеље не пада тешко. Напротив, уживате у осмишљавању, планирању и реализацији свих часова које повезујете у једну целину.

Тематска недеља „Занимљива географија“, која је реализована током октобра месеца у одељењу Ш₈, имала је за циљ да ученици активним учењем усвоје наставне садржаје из различитих области, који су били повезани у једну целину, кроз учење, игру, дружење и забаву. Током целе недеље, кроз све предмете и активности, ученици су се упознавали са разним народима и државама, учили њихове обичаје, националне игре, јела и ношње, као и њихове називе на енглеском језику.

ТЕМАТСКА НЕДЕЉА „ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА“				
ПОНЕДЕЉАК	УТОРАК	СРЕДА	ЧЕТВРТАК	ПЕТАК
<p>Српски језик <i>„А зашто он вежба“</i>, Д. Радовић * упознавање са појмом земљопис који се помиње у тексту</p>	<p>Математика <i>Квиз знања</i> * групни рад; групе носе називе држава (Србија, Русија, Шпанија и Аустрија)</p>	<p>Српски језик <i>Обичајне лирске народне песме</i> * упознавање обичаја у Србији</p>	<p>Српски језик <i>Октобарске слике</i> * описивање ране јесени на основу фотографија различитих градова света у јесен</p>	<p>Српски језик <i>Велико слово у писању имена народа</i> * утврђивање</p>
<p>Музичка култура <i>Слушање музике „Руска народна песма“</i> * упознавање Русије кроз песму и игру</p>	<p>Српски језик <i>Велико слово у писању имена народа</i></p>	<p>Народна традиција <i>Занатлије које се баве производњом хране</i> * упознавање националних јела разних држава</p>	<p>Природа и друштво <i>Становништво Србије (народи и националне мањине)</i></p>	<p>Математика <i>Замена места и здруживање сабирака</i> * након сваког решеног задатка повезујемо заставу са државом којој припада</p>
<p>Физичко васпитање <i>Моравац, народна игра</i> * упознавање са колом, националном игром Србије</p>	<p>Физичко васпитање <i>Дечији плесови – валцер</i> * учење основних корака; упознавање са националном игром Аустрије</p>	<p>Математика <i>Сабирање и одузимање стотина</i> * након сваког решеног задатка читамо занимљивости о некој држави</p>	<p>Енглески језик * учење назива држава на енглеском језику</p>	<p>Ликовна култура <i>Весели плесачи</i> * Ликовна радионица са родитељима – израда костима за националне плесове Србије, Русије, Шпаније, Аустрије и Америке</p>
<p>Ритмичка секција <i>Шпанска игра</i> * учење основних корака шпанске игре „Фламенко“</p>	<p>Енглески језик * учење назива држава на енглеском језику</p>	<p>Физичко васпитање <i>Дечији плесови – каубојски плес</i> * учење основних корака; упознавање са једном од игара Америке</p>	<p>Математика <i>Сабирање и одузимање стотина</i> * након сваког решеног задатка упознајемо заставу неке државе</p>	

Завршна активност реализована је у виду ликовне радионице „Народи и национални плесови“, где су ученици са својим родитељима правили костиме за националне игре и представљали одређену државу.

Родитељи и ученици су били распоређени у пет група, односно држава – Србија, Русија, Аустрија, Шпанија и Америка. Свака група је добила материјал за рад и текст са основним информацијама о држави којој припадају и националном плесу исте. Како би се родитељи упознали са државом и игром у чијој су групи били, ученици су им прво представили државе на српском и енглеском језику, а потом су извели и националне игре тих држава – српско коло, руску „Каљинку“, шпански „Фламенко“, аустријски валцер и амерички каубојски плес. Након израђених костима, по један родитељ из сваке групе заједно са ученицима, представио је рад групе – државу, њено обележје и костим за национални плес. Подршку и допринос овој активности пружила је и наставница енглеског језика Марина Кастратовић.

Уз песму, игру, дружење, забаву и смех успешно смо направили костиме, а родитељи и ученици су показали своју креативност, машту и ликовни дар.

Александра Гојковић, професор разредне наставе

ВАШАР У ТОПОЛИ

Давне, 1965. године, тада двадесетдеветогодишњи песник Добрица Ерић, издао је своју другу књигу, хумористичну поему за децу „Вашар у Тополи“. Године су пролазиле, песме су се низале и српско књижевно небо богатило се звезданим стиховима овог прослављеног књижевника, чији је одсјај оставио дубок траг на многим генерацијама.

Педесет година касније, окупили смо се да прославимо јубелеј једног од најпознатијег дела Добрице Ерића. Ученици су читали стихове из поеме „Вашар у Тополи“ и инспирисани богатством песничких слика и сами одлучили да направе вашар у школи. Вредно су, уз помоћ својих учитеља, наставника и родитеља, израђивали лицидерска срца, накит, разне украсне предмете од папира, глине и других материјала, илустровали омиљене делове из поеме, а чланови библиотекарске секције израдили су пано са мотивима из Ерићевог вашара. Организована је продајна изложба у холу школе, хуманитарног карактера, у оквиру које је одржана изложба ликовних радова, радионице плетења корпи од прућа, квиллинг технике, хеклања и израде предмета од папира. Такође је одржана изложба старих заната као што су опанчарство, предење и ткање и старих предмета који су настали као резултат поменутих заната. Весела вашарска атмосфера протекла је у читању Ерићеве поеме, дружењу и учењу занимљивих вештина.

Хвала свим наставницим и ученицима који су показали да је емпатија дубоко урезана у њихове карактере и да су увек спремни да се максимално ангажују у активностима које су хуманитарног карактера.

Марина Милановић, библиотекар

МОЋ ВОДЕ

Министарство просвете, науке и технолошког развоја у сарадњи са компанијом „Цептер“ у новемберу месецу 2015. године, расписали су конкурс за најбољи образовни филм на тему „Моћ воде“. Право учешћа имале су све основне школе на територији Републике Србије са својим тимовима. Тим су чинили седморо ученика једног одељења са својим ментором, односно наставником.

Такмичење тимова било је у три категорије:

1. категорија - ученици од првог до трећег разреда
2. категорија – ученици од четвртог до шестог разреда
3. категорија – ученици од седмог до осмог разреда.

Нашу школу на овом такмичењу представљао је тим ученика III₈, извојеног одељења у Великој Иванчи, са својом учитељицом. Тим су чинили следећи ученици: Нина Милошевић, Миња Мијаиловић, Милош Јанковић, Томанија Мина Петровић, Јана Милојевић, Немања Стевановић и Катарина Павловић. Они су, са својим ментором, представили образовни филм „Вода значи живот“ у трајању 7 минута.

Идеја филма била је да се кроз причу о некадашњем начину живота поред реке и жељи једне девојчице да постане *Чуварка воде*, представи значај чисте воде и загађене реке за здравље људи, али и осталих живих бића, затим процес загађења реке од прошлости до садашњости, да се укаже на штетне последице које доводе до загађења река и смањене количине чисте пијаће воде и истакне да је очување и заштита реке једног места дуготрајан процес који захтева укључивање свих становника и њиховог одговорног односа према животној средини.

Девојчица Нина сваког дана, на путу до школе, пролази поред реке у свом селу. Сlike загађене реке и смећа на њеним обалама које свакодневно гледа, буде у њој жељу да постане *Чуварка вода* и тако сачува чисту воду, очува и заштити реку у свом месту. Највећу подршку за то има од своје баке. Бакина прича о некадашњем начину живота поред загађене реке и чисте изворске воде, враћа Нину у прошлост и даје јој сазнања колико је била важна та река за живот њених предака, првенствено у очувању здравља. То још више утиче на Нину да оствари свој циљ. Премештањем радње у садашњост указује се на негативне последице загађене реке, узроцима који су довели до тога и приказују се примери штедне воде. Након двадесет година Нина је остварила свој сан. Враћа се у своје село са решењем како да њеним становницима обезбеди чисту воду и заштити реку.

Примаран циљ овог образовног филма јесте допринос у развоју свести о значају чисте воде и њеној улози у очувању здравља.

Филм предствља смислену везу између наставних садржаја различитих предмета (Природе и друштва, Народне традиције, Физичког васпитања и Српског језика) који обрађују тему воде и њеног значаја за очување здравља, живот и рад људи, опстанак живих бића са различитих аспеката, чиме се подстиче интегративни приступ у настави.

Ученици су били укључени у свим сегментима израде филма – осмишљавању сценарија, избору ученика који ће учествовати у филму, избору места снимања, припремању костима и реквизита за филм и самој реализацији. Велику помоћ и подршку пружили су нам и родитељи ученика, али и мештани села који су нам изашли у сусрет и омогућили приступ сеоској воденици и домаћинствима који су били неопходни за снимање одређених сцена.

Снимање је било напорно, али моји ученици су одговорно и професионално приступили задатку.

Александра Гојковић, професор разредне наставе

MARRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR

Учење је забавно. Учење страног језика у нашој школи је увек веома забавна активност. Поводом традиционалног празника Божића, у децембру 2016. у оквиру наставе енглеског језика, одржан је час са секцијом енглеског језика ОШ „Момчило Живојиновић“, коју води наставница енглеског језика Дијана Радовић. Наши ученици П_{3а}, са наставницом Марином Кастратовић, угостили су старије другаре из суседне школе.

На часовима страног језика се, поред самог језика, учи и о обичајима народа чији се језик учи. Божић је био прилика да се ученицима пренесе дух радости поводом Божића, лепота даривања и ширење среће кроз заједничко дружење.

Сви присутни ученици су усхићено приказали шта знају и учествовали у заједничким активностима да науче нешто ново. Учионицом су парадирали ирваси са Рудолфом, а нашао се и по неки Деда Мраз. Заједно су рецитовали, глумили и певали веселе Божићне песме на енглеском језику. Било је ту и плеса, а најлепши део је даривање честитки и симболичних поклончића, које су једни другима пуним срцем припремали.

Сви се радују поновном дружењу .

Марина Кастратовић, професор енглеског језика

ПЕСНИЧКИ КУТАК

Симпатија

Кроз ходнике ведра лица
Скакуће од среће Мица.

Ко да вози брза кола
Ка њој трчи друг Никола.

Осморка их задиркује
И планове за њих кује.

Праве рачун без крчмара
Сви имају за то дара.

Ново друштво, старе
приче,
Све једна на другу личе.

Симпатије и љубави
Другови су само прави.

Маша

Добро ђаче, ал' кампањац,
Зна да буде „Лењи Гаша“
Кад научи, са осмехом
На месташце иде Маша.

Из последње клупе вирка
Цео разред контролише,
Само мора столичицу
Да загреје још и више.

Године су „магареће“
Мало учи, мало дрема,
Ал види се, биће човек,
Који „лошу жицу“ нема.

Мали неваљалци

Заједно смо расли,
Учили животу,
Неговали љубав,
Славили доброту.

Мало сте се гуркали
И језиком секли,
Кајали због оног
Што сте ружно рекли.

Док неко одговара
Махале су руке
А очице севале
Да скратите муке.

Некад сте толико
Децо били бучни
Да би пред вас падали
И зидови звучни.

Лупао сам рецке
У блокчићу плавом,
Када нисам знао
Шта ћу с мојом главом.

Певали смо песме,
Бавили се глумом,
Ценили и поштовали
Као кум са кумом.

Волео сам понедељак,
Једва чек'о онај час
Кад ћу ведре, насмејане,
Ја видети опет Вас.

Сутра ћете бити
Неком другом ђаци
Али само моји
МАЛИ НЕВАЉАЛЦИ!

Ко рођеној деци,
ЈА ВАМ СРЕЋУ ЖЕЛИМ
И на крају стихове
Ове да поделим !!!

Несуђени

Божја воља подари нам
Два дечака, осам дама
Четир' лета уживасмо
Завидеше многи нама.

Као рибе на дну мора
Ћутали сте цео час
Својом пажњом,
поштовањем
Збуњивали све сте нас.

Ко тополе крај Дунава
Винусте се под облаке
И од малих петачића.
Израсли сте у осмаке.

Као гладни вуци с Шаре
И ви беше знања гладни
За вас неће бити зиме
Јер сте добри, вредни,
радни.

Сутра ћете одлетети
У средине нове неке
Али увек сећајте се
Ваше школе поред Реке.

Не скидајте осмех с лица
Јер тако Вам лепо стоји
То је савет географа
Несуђени ђаци моји!

Дарко Јовановић,
професор географије

Анђела и Кристина Срећковић, VI₁

Љубав и топлина моје породице

Свако дете
радоснога лица,
чува једна
брижна породица.

Наша је таква,
пуна љубави и топлине,
па се види
са највеће висине.

Приђемо кућном прагу,
осети се топлина,
тамо је увек
лепо и милина.

Као да је пуштена
музика нека,
која нас, на велику
радост, чека.

Таква музика
лепоте прави,
бајна је као
химна Светом Сави.

Љубав се шири
свуда око нас,
желимо да тако
буде и код вас.

Чуда смешна

У дечијој машти свуда
роји се сто чуда,
смех их тада хвата,
и не престаје три сата.

Мушица кола вози,
слон стоји на једној ноzi.

Пуж је од човека бржи
и пехар од тону држи.

Спретна глина ваје руке,
мрав кућу диже без муке.

Вредна пчела камион носи,
ајкула се чешка по дугој коси.

У фиоку се паркирају кола,
а плави кит јаше вола.

Лептири по трави пузе,
док лавови једу медузе.

Нижу се тако голема чуда,
од смеха би пукла и дворска луда,
а децу поново кикот хвата,
и не престаје још три сата.

СВЕТИ САВА

Широм Србије 27. јануара у школама је прослављен Свети Сава, најважнији светитељ и просветитељ који је постао духовни вођа своје нације. Као непролазна вредност наше културе, Свети Сава заузима кључно место у разним сегментима људске делатности, у религији, образовању, сликарству, књижевности. У складу са тим, у нашој школи учитељи и наставници су током јануара посветили посебну пажњу предавањима о Светом Сави. На тим часовима ученици су могли да се подсети трајних тековина које су у великој мери одредиле даље токове наше историје. Чланови библиотечке секције направили су пано на коме су, поред биографских података, указали на присутност Светог Саве у народним причама и легендама, представили Савин допринос развоју српског права и књижевности, а осврнули су се и на најпознатији портрет Светог Саве у манастиру Милешева и одлике монашког обележја.

На часовима ликовног ученици су имали задатак да представе тему „Свети Сава мири браћу“ на основу слике Паје Јовановића, а најуспелији радови изложени су у холу школе, док су млађи разреди издвојеног одељења у Међулужју цртали портрете Светог Саве и њихови радови красе просторије неосликане Цркве Светих Јоакима и Ане.

На многим часовима читане су песме и приче и организовани квизови о лози Немањића и животу Светог Саве. Часови музичког били су резервисани за духовне композиције и непролазну Химну Светом Сави.

На празнично јутро, традиционално, ученици издвојених одељења присуствовали сулутургији у сеоским црквама коју су употпунили својим рециталима и песмама. У матичној школи, након сечења колача, одржана је величанствена приредба коју су са ученицима припремили професор музичке културе Јован Николић и професорке српског језика, Габријела Марић и Славица Берисавац. Многобројним причама о животу и раду Светог Саве ова глумачка постава нас је још једном подсетила на славну прошлост нашег народа као и нашу обавезу да одржимо духовни пламен који је Свети Сава упалио пре осам векова.

Марина Милановић,
библиотекар

ОШТРО ПЕРЦЕ

Овогодишњи пројекат Оштро перце отпочео је конкурсом „Зашто волим школску библиотеку“ који је покренут са циљем да се промовише рад школских библиотекара. Ученици су били у прилици да путем литерарних, ликовних и видео радова укажу на значај и потребу постојања библиотека у школама, и својим разноликим приступима истакну значајно место које школски библиотекари заузимају како у образовању тако и у интелектуалном и емотивном развоју и ученика.

Након многобројних радова који су пристигли у нашу библиотеку с разлогом смо очекивали вест о награђеним ученицима. Међу награђенима нашли су се:

Литерарни конкурс, млађи разреди:

Лена Мијаиловић III₁ - 2. место

Ликовни конкурс, млађи разреди:

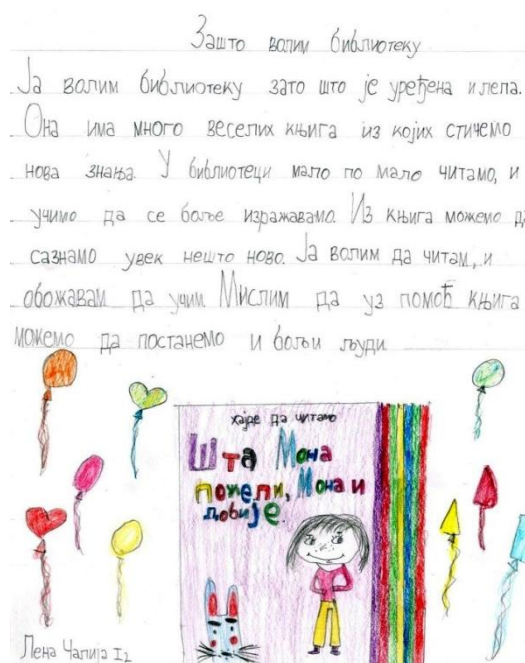
Лена Чалија I₂ - 3. место

Зашто волим школску библиотеку

Библиотека је једна велика књига,
која ме лако ослобађа брига.
Пружа ми забаву и велико знање,
и уз њу за час стигнем до бање.
Летим са птицама, купам се у океанима,
трчим, возим, пловим данима.
Књиге ми друштво праве
и са мном сваку свечаност праве.
Када сам тужна, сама и плачна
отрчим до своје библиотеке
и захваљујући њој пређем све препреке!

Ликовни конкурс, старији разреди:

Невена Терзић VIII₂ - 2. место

Ђурђина Миловановић VIII₁ - 3. место

Ученици су награђени књигама Издавачких кућа „Одисеја“ и „Креативни центар“, а најбољи радови постављени су на страни Супер учење.

Поред тога, библиотекарка Маријана Петровић презентовала је ученичке радова организујући изложбу у холу школе.

Након успешно спроведене прве активности и доделе награда званично је почела нова сезона Оштрог перцета. Наставили смо дружење с књигом, читали, писали приказе, препоруке, илустровали корице за књиге, израђивали плакате, стрипове и сликовнице. Ученици су сами бирали на који начин желе да прикажу прочитано дело и у складу са тим имали потпуну слободу у избору медија. У оквиру ових активности следеће ученице награђене су дипломама и књигама:

Најоштрије перце: Милица Милојевић VIII₅, приказ романа „Лето када сам научила да летим“

Најхрабрије перце: Марија Милошевић и Лена Војиновић VI₂, приказ романа „Рико, Оскар и тајанствене сенке“

Најталентованије перце: Виолета Ћирковић VI₂, приказ романа „Рико, Оскар и тајанствене сенке“

Завршни сусрет, којим је обележен Светски дан књиге и ауторских права, одржан је 22. априла у ОШ „Свети Сава“ у Београду, на коме су присутвале наше награђане ученице заједно са библиотекарком Маријаном Петровић. Марија Милошевић је прочитала своју критику романа „Рико, Оскар и тајанствене сенке“ и са присутнима поделила своја искуства везана за учешће у овом пројекту.

Захваљујемо се свим учесницима који су и ове године издвојили време, и своју љубав према књизи преточили у коментаре и илустрације и тиме прочитано дело приближили својим вршњацима. Посебна захваланост и похвала за Милицу Милојевић, ученицу осмог разреда, која трећи пут заредом осваја титулу Најоштрије перце, која се додељује за најбољу критику.

Радови наших ученица:

Лето кад сам научила да летим

Писац овог предивног романа је Јасминка Петровић. Она инспирацију за своја дела налази у деци, младим особама због којих је написала преко тридесет књига.

Лето када сам научила да летим роман је о одрастању, о прелазном добу између детињства и младости. Кроз причу о путовању тинејџерке Софије књижевница нас упућује на то да будемо спремни на све што нас у животу очекује. Читајући ову књигу, осетила сам нешто што никада раније нисам. Открила сам нове пределе, море, чак ми се чини да сам осетила и мирис лаванде. Бол, сузе, смех, проживећете све што носи овај роман, као да је део вашег живота. Често се у литератури за тинејџере сусрећемо са научно-фантастичним романима, са причама у којима живот није представљен реално. Писац нас овде проводи кроз поменути период баш онакав какав јесте. Нема преувеличавања, скривања, већ само реалности, понекад сурове, понекад дивне. Ликови су врло стварни и показују нам како живот није увек топло лето, већ да некад може бити и хладна зима.

Ову књигу препоручујем читаоцима свих узрета, а нарочито тинејџерима јер им може помоћи да се храбро упусте у свој лет кроз живот.

Милица Милојевић VIII₅, ОШ "Коста Ђукић" Велика Иванча

Рико, Оскар и тајанствене сенке

Андреас Штајнхефел

Рико је ниско надарени дечак који полази од једне мале потраге за макароним, а решава огромну мистерију - ко је „Мистер 2000“ или „Дисконт отмичар.“ Свиђа ми се ова књига јер у мени буди осећања попут страха и узбуђења. Осим мистерија, у овој књизи има разних авантура. Волела бих да сам сенка и да могу да се провучем кроз најмању рупу без страха да ћу се заглавити. Волим овај роман јер је пун мистерија и авантура које Рико открива, али зато не бих волела да сам на Риковом месту, јер пролази кроз мрачан ходник који је пун буба и прљавштине. Не окрећем крај књиге, већ уживам у остатку. Више бих волела да је писац уместо књиге направио стрип.

Виолета Ђирковић VI₂, ОШ „Коста Ђукић“ Младеновац

Марина Милановић, библиотекар

СПОРТСКИ ТУРНИР: ДЕЦА - РОДИТЕЉИ

Дана 14. априла 2016. одржан је родитељски састанак у школском дворишту уз опуштену атмосферу, роштиљ и фудбалски турнир.

Родитељски састанак је сазван поводом предстојеће екскурзије, а истим поводом је организовано и дружење ученика и одељенског старешине са својим породицама ради што бољег упознавања и сарадње.

Родитељима су прво подељени припремљени извештаји са оценама и обавештењима о владању сваког ученика, а затим су у кошаркашком надметању родитељи одржали ученицима час из пожртвованости и умећа те су победили 11 према 8. Посебно се истакла једина дама у тиму, мајка Марка Милановића, Слађана. Након кратког предаха, ученици, тј. тим „Деца“ изазвали су родитеље на реванш, али у фудбалу и у узбудљивој изједначеној борби, након првог полувремена водили са 6:4. У другом полувремену су „Родитељи“ играли агресивније те су преокренули резултат, а победника смо добили тек у другом продужетку па је утакмица завршена резултатом 12:11 и то опет победом старијих и искуснијих. Посебно се истакао Стева Јеленић са 4, Зоран Јовановић са 3 и Алексић Братислав са 2 поготка.

Победу су прославили послужењем, соковима и специјалитетима са роштиља које су заједно припремали ученици и одељенски старешина Сузана Јовановић.

Сви смо закључили како је потребно више оваквих дружења јер смо се дивно провели, боље упознали и забавили.

Сузана Јовановић, наставник српског језика и књижевности

УЧЕНИЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Акција чишћења

Ученички парламент наше школе је учествовао у обављању више активности, како едукативних тако и забавних. Поред тога, упознавши се са појмом волонтирања и стално присутном свести о значају очувања околине и значају хигијене простора у ком боравимо, на иницијативу УП одржана је акција пролећног сређивања школског дворишта. Учешће су узели ученици седмог разреда, с обзиром да су осмаци били увелико заузети припремом за завршни испит.

Циљ акције уређења је био показати личним примером млађим ученицима значај чистог и здравог окружења. Показали су да ситни поступци појединца доприносе много очувању лепоте животног и радног простора.

Уз песму, забаву и смех је прошло радно дружење седмака.

Превенција вршњачког насиља

Захваљујући доброј сарадњи ученичког парламента наше школе и Полицијске Управе за град Београд, од 22. До 26. фебруара 2016. године, одржано је предавање на тему превенције вршњачког насиља. Предавањима су била обухваћена сва одељења старијих разреда матичне школе, као и у издвојеном одељењу у Великој Иванчи. Гост предавач је био Миодраг Сулејмановић, инспектор за ПУ за град Београд. Презентације су биле прилагођене узрасту ученика и крајње интересантне. Ученици су били активни у постављању питања и давању коментара.

Колико год да се ради на превенцији било какве врсте насиља и колико год се то понављало, преко је потребно да то буде континуирани процес, да би било резултата на дуже стазе. Верујем да ћемо добру сарадњу са ПУ за град Београд наставити и у наредном периоду.

Марина Кастратовић, координатор ученичког парламента

ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА

Прошлогодишња „Читалачка значка“ била је први покушај наших ученика да се искажу у креирању читалачких дневника. Након завршетка такмичења уследили су позитивни коменатри и, очекивано, и у школској 2015/16. радо смо се одазвали позиву за учешће у овом пројекту. Оно што је било новина односило се на индивидуалну могућност школа приликом избора наслова у оквиру задате литературе. При одабиру наслова водили смо се тиме да буду заступљени аутори различитих епоха, националности, жанрова... Посебну подршку наши ученици добили су од својих учитељица Марине Благојевић, Тање Поповић и Александре Гојковић. Разноврсност тема и књижевних родова донела је одличне резултате, и након рада са ученицима и избора најбољих уследило је општинско такмичење које је одржано 20. априла у библиотеци „Деспот Стефан Лазаревић“. Ово такмичење окупило је љубитеље књиге који су представили своје читалачке дневнике кроз разноврсне илустрације и утиске, преносећи нам своја запажања о књигама које су читали претходна четири месеца. Многи су научили нешто ново, упознали нове ауторе, проживели разне авантуре и поистоветили се с јунацима чије су поступке анализирали. Трема је, наравно, била присутна. Међутим, љубав према књизи и жеља да се представе занимљиви наслови надвладале су страх од јавног наступа. Дечје одељење библиотеке претворило се у праву ризницу малих критичара, илустратора, озбиљних говорника који су својим вештим излагањем скренули пажњу на поједине наслове и заинтересовали присутне за њихов садржај. На крају су додељене награде најуспешнијим учесницима, а међу награђенима су следећи ученици наше школе:

Најбољи говорник:

1. место: Лена Чалија I₂
2. место: Страхиња Мијаиловић I₁

Најбољи дневник:

2. место: Вељко Петровић I₁
3. место: Андреа Николић I₂

Осим њих, нашу школу представљале су и ученице одељења III₈, Катарина Павловић, Јана Милојевић и Нина Милошевић, које су својим коментарима привукле пажњу жирија због чега су похваљене.

Задовољни смо што су и ове године ученици показали жељу да се пријаве на ово такмичење и похваљујемо њихову озбиљност и истрајност који су неопходни за учешће у „Читалачкој значки“.

Марина Милановић, библиотекар

ДЕЧЈЕ ВАСКРШЊЕ ЧАРОЛИЈЕ

Традиционална манифестација „Дечје васкршње чаролије“ ове године отворена је 27. априла у Конаку кнегиње Љубице. Прва манифестација одржана је 1999. године, за време бомбардовања, а настала је из потребе да се страх и неизвесност у празничним данима замене ведрим мислима кроз дружење и разоноду, осликавањем ускршњих јаја.

Ова манифестација траје од 27. априла до 1. маја, и у том периоду организована је изложба најуспешније осликаних јаја, затим посете дечјим болницама и Дому у Звечанској, и на крају, традиционално лупање шарених јаја која су ученици украсили. Првог дана ове забавне манифестације у дворишту Конака окупили су се ученици двадесет и шест школа из земље и иностранства.

ОШ „Коста Ђукић“ поносна је на своје ученице осмог разреда, Анђелу Жујовић, Исидору Иванишевић, Наташу Урошевић, Теодору Ђирковић и Милицу Крсмановић које су, предвођене наставником Миланом Аћимовићем, представиле нашу школу са намером да своју маштовитост и креативност преточе у мало уметничко дело. Свесне хуманог карактера свог рада, неоптерећене мислима о надметању и конкуренцији, мотивисане жељом да допринесу општем позитивном расположењу које прати овај најрадоснији хришћански празник, озбиљно и предано приступиле су игри боја и четкица и приказале свој раскошни таленат.

Марина Милановић, библиотекар
Фотографије: Милан Аћимовић, наставник ликовне културе

ЕКСКУРЗИЈА ЗА СЕДМИ РАЗРЕД

Дана 27. и 28. априла 2016. године изведена је дводневна екскурзија ученика 7. разреда на релацији: Младеновац – Крагујевац – Краљево (манастир Жича) – Врњачка Бања – Крушевац – Ниш – Нишка Бања – Младеновац, у сарадњи са агенцијом Балканик.

Агенција је реализовала све обавезе предвиђене уговором.

Превоз је организован аутобусима прикладним за извођење ученичких екскурзија што су утврдили и надлежни органи МУП-а приликом обавезне контроле пре поласка.

На екскурзију је кренуо 101 ученик, колико је и планирано, петоро наставника (одељенске старешине: Марија Дабетић, Сузана Гојковић, Данијела Тоскић, Милорад Јовановић и Сузана Јовановић), туристички водич из агенције и лекар, као и стручни вођа пута.

Око 7 часова су довезени ученици из околних села (Велике Иванче, Пружатовца, Марковца и Кораћице), уз пратњу наставника, до ОШ „Коста Ђукић“, одакле су оба аутобуса у 8 часова кренула из Младеновца.

Прва дестинација је била спомен парк „Шумарице“ у Крагујевцу где смо од стручног водича чули потресну причу о стрељању крагујевачких ђака. Затим смо посетили манастир Жичу, где смо одгледали презентацију о историји манастира у коме су крунисани Немањићи, уживали у прелепом комплексу уз занимљиве приче монахиња. Дужу паузу смо затим направили у Врњачкој Бањи. Одморивши се у прелепом парку, отишли смо у Лазарев град, Крушевац, посетили цркву Лазарицу одакле се након причешћа, према легенди кренуло у Косовски бој. У вечерњим часовима стижемо на Чегар, у право време да при последњим зрацима сунца, очарани упечатљивом причом кустоса Селимира Марковића, угледамо чудо природе, лик неустрашивог Стевана Синђелића уклесан на стени, идентичан ономе на споменику.

Смештамо се у хотел „Видиковац“ у Нишу око 19 часова, где нам је послужена окрепљујућа вечера. Ученици су око 22 часа имали прилику да се друже уз музику у дискотеци која се налазила у оквиру хотела, а нешто после поноћи су отишли у своје собе.

Други дан је протекао у обиласку Ниша и Нишке Бање. Одмах после доручка, око 10 часова напустили смо хотел, прилично задовољни смештајем и услугом као и тиме што је све протекло без икаквих проблема. Ученици су затим посетили бивши нацистички логор „Црвени крст“ и Ћеле кулу, као и музеј, док је комплекс Медијана био затворен те смо обишли Нишку Бању и сам град Ниш, о чијој нам је бурној историји говорио стручни водич шетајући Тврђавом. У поподневним часовима крећемо за Младеновац те након пар часова вожње, и уз неопходну паузу, стижемо око 19 часова до школе. Наставници су затим испратили ученике до места поласка (Велике Иванче, Пружатовца, Кораћице и Марковца).

Програм екскурзије је у потпуности реализован по предвиђеном редоследу и динамици, у најбољем реду и без инцидената осим што су поједини ученици имали благе мучнине услед дугог пута, што су лако пребродили уз савете лекара. Током екскурзије нас је пратило лепо време упркос најављеној киши, уз веома добро расположење деце, њихових разредних старешина и осталих сапутника. Сматрамо да је ова екскурзија у потпуности испунила васпитно-образовне циљеве и задатке. Ученици су упознали тековине духовне културе и уметничке вредности стваране кроз историју, што ће омогућити боље савладавање градива предвиђеним планом и

програмом и подстаћи уметничко изражавање и стваралаштво ученика. Такође, ово је била права прилика да кроз дружење, у опуштеној атмосфери, развијају и испоље узајамну солидарност и одговорност и дух заједништва.

Сузана Јовановић, професор српског језика и књижевности и стручни вођа пута

Ученици VII5 из Велике Иванче са одељенским старешином

КРЕАТИВНЕ РАДИОНИЦЕ

Програм „Креативни рад са ученицима на превенцији злоупотребе психоактивних супстанци“ успешно је реализован кроз 12 радионица, у току првог и другог полугодишта школске 2015/2016. године са ученицима V₃ и VI₅ одељења.

Како би се програм реализовао, претходно су о њему обавештени родитељи ученика ова два одељења, који су дали своју сагласност за реализацију програма.

Модел „Заједничко учење у акцији“ који се налази у основи овог приступа учења о психоактивним супстанцама, заснован је на оснаживању деце у овом периоду одрастања. Модел рада им пружа шансу да искажу своје мисли и жеље, да буду саслушани и да предузимају акције чиме им се, између осталог, помаже у развијању самопоштовања. Овај приступ у раду са ученицима наглашава емотивни аспект учења, који има за циљ и развијање емоционалне интелигенције.

Програм су реализовале Љубица Милановић, педагог и Сузана Бабовић, професор разредне наставе које су претходно едуковане за реализацију овог програма, акредитованог од стране Министарства просвете и Министарства здравља.

Продукти ученика (панои, рецитације, песме...) 11. маја 2016. године представљени су ученицима школе, док су родитељима одељења V₃ приказани крајем априла.

Завршној приредби присуствовали су и представници Завода за јавно здравље и том приликом уручили су захвалнице како школи и ученицима, тако и реализаторима.

Љубица Милановић, педагог и Сузана Бабовић, професор разредне наставе

ДАН ШКОЛЕ

Прослава Дана школе трајала је читаву недељу током које су организована спортска такмичења, продајна изложба хуманитарног карактера, а претпремијеру приредбе ученици су имали у Геронтолошком центру 9. маја.

Традиционална фудбалска утакмица поводом Дана школе, између ученика и наставника, одржана је у четвртак, 12. маја 2016. године. Ове године, искуство потпомогнуто младошћу однело је победу. Резултат на крају утакмице био је 3:1 за екипу коју су чинили (углавном) наставници.

Свечана академија поводом Дана школе одржана је у сали Културног центра Младеновац, у петак 13. маја у 17 часова. Програм је започет приказивањем филма „Моћ воде“ који су снимили ученици одељења III₈ из Велике Иванче са својом учитељицом Александром Гојковић. Након поздравног говора директорке Јасминке Вуковић на сцену су ступили водитељи програма, ученици Милица Крсмановић и Матеја Срећковић, који су најавили богат садржај. На сцени Културног центра отпочео је разноврстан програм који су ученици и наставници вредно припремали током школске године. Низале су се музичке и плесне тачке, рецитације, скичеви... Наши најмлађи ученици самопоуздано су ступили на сцену и приуштили нам уживање у наступу ритмичке секције првог разреда, која је извела плес уз песму

„Врти, врти коло“. Затим је уследио наступ Андреје Николић I₂ која је изрецитовала песму „Свађалице“ и Вељка Павића II_{3a} са песмом „Нула и јединица“ Б. Цветковића, наших представника на општинском такмичењу рецитатора. Ученици издвојеног одељења у Великој Иванчи употпунили су програм извођењем музичке бајке и рецитацијом „Седам готована“ које су заједно припремили ученици од 1. до 4. разреда. Уследили су скечеви „Оловка“ и „Келераба и ротквица“ и ритмичка тачка у извођењу ученика 4. разреда. Потом смо уживали у извођењу драмсе секције 2. и 5. разреда „Хоћу у школу и тачка“.

Праћене громогласним аплаузом многобројних посетилаца смењивале су се разноврсне тачке: Викторија Француски извела је на клавиру композицију „Goodfather“, потом смо чули песме „Загри“ у извођењу Виолете Тирковић, Тамаре Јанићијевић и Мартине Милутиновић и „Rather be“ коју су отпевале Викторија Француски, Невена Терзић, Даница Живановић и Јана Миливојевић. Композицију „Сумрак“ Л. В. Бетовена, на виолини је извела Милица Јанковић, а „Girl on fire“ на клавиру Невена Радивојевић, уз вокалну пратњу Наталије Станковски.

Милена Стевановић разгалила нас је својом ритмичком тачком, а Тамара Срећковић и Уна Радивојевић вокалним способностима. С одушевљењем смо посматрали драматизацију Андрићеве приповетке „Аска и вук“, запевали „Црни лептир“ уз Мартину Милутиновић коју су на гитари пратили Тадија Настасијевић и Никола Ђорђевић и уживали у вокалу Виолете Ђирковић уз гитарску пратњу Нађе Радивојевић, док нас је дирнула песма „Ако можеш“ Р. Киплинга у извођењу Андрије Стојановића. Током програма ученицима су додељене књиге и дипломе освојене на такмичењима и пригодне награде ђаку генерације Кристини Кузмић и најуспешнијем ученику у овој школској години Милошу Крсмановићу.

На крају, хор ОШ „Коста Ђукић“ на челу са наставником Јованом Николићем поздравио је све присутне, а ученици 7. и 8. разреда развеселили су нас извођењем кола, што је означило крај богатог програма. Препуном салом Центра за културу резлегао се громогласан аплауз многобројних посетилаца, ученика, наставника, родитеља и пријатеља који су с поносом посматрали наше ученике и пратили њихов развој на путу одрастања у успешне глумце, певаче, свираче и плесаче.

Марина Милановић, библиотекар

ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА

Дан школе је у Великој Иванчи прослављен тестирањем знања, спретности и вештине ученика као и свих запослених у школи. Наставница хемије Маја Бремец успешно је организовала прве праве „Игре без граница“ у Основној школи „Коста Ђукић“ у Великој Иванчи.

Учествовали су сви ученици, помоћни радници и наставници и сви су равноправно могли да докажу своју спретност у преношењу лоптице у кашичици поскакујући на једној ноzi, брзину прстију намотавањем канапа око штапа, вештину руковања кошаркашком лоптом, снажљивост у превазилажењу препрека, домишљатост и вербалне способности код погађања загонетних појмова и личности. Посебно су се истакли домар Драган који је са својим тимом освојио треће место победивши тим теткице Слађе, док је претходно елиминисао и тим наставнице Сузана Јовановић. Најбољи и највештији су били: Никола Богдановић, Тодор Тановић, Алекса Терзић, Никита Зајцев, Никола Матејић и Ђорђе Павловић.

Захваљујући маштовитости и вештој организацији наставнице Маје, учесници су се сјајно забавили, смејали и уживали у играма за које се надамо да ће бити само прве у низу.

Сузана Јовановић, професор српског језика и књижевности

ИЗ ДВА УГЛА

(интервју са најуспешнијим ученицима наше школе за 2015/16. годину)

Ову школску годину својим успесима обележили су наши другови из седмог разреда – Ана Петровић, ученица VII₁, и Милош Крсмановић, ученик VII₄. Овим разговором желели смо да истакнемо њихове резултате, али и да покушамо да схватимо шта их то инспирише да буду добри ђаци и како им то полази за руком.

1. Пре него што почнемо, честитамо вам на постигнутим резултатима! Како се осећате, да ли сте поносни на свој успех?

Ана: Осећам се задовољно јер ми се труд исплатио и нормално је да се поносим постигнутим резултатима .

Милош: Осећам се изузетно поносно на себе јер сам постигао изузетно велике успехе на разним такмичењима.

2. Јесте ли током школовања пуно времена проводили уз књигу?

Ана: Мислим да сваки ученик драгоцену време треба да посвети књизи. Од почетка школовања време проводим уз књигу и то ми причињава задовољство.

Милош: Током школовања већину свог времена посветио сам учењу и спремању за разна такмичења, верујем да ми се то исплатило.

3. Да ли имате времена за ваншколске активности и хобије ?

Ана: Свакако, време треба да се испланира и за школске и за ваншколске активности.

Милош: Доста слободног времена проводим у вожњи бициклом, шетњи са другарима...

4. Који су вам предмети драги, а који мање драги?

Ана: Сви наставни предмети су ми драги, јер то је наука која од деце направи људе.

Милош: Када сам био мали, интересовао сам се за географију, али од када сам кренуо у пети разред заинтересовао сам се за историју. Углавном волим све предмете, али истичу се историја и хемија .

5. Када бисте могли избацити један предмет, који бисте изабрали?

Ана: Не бих избацила ниједан предмет јер мислим да су сви важни.

Милош: Предмет који ме најмање интересује је музичко, због личних склоности. Мислим да постоје други који су природно надаренији и музичко им помаже да открију и унапреде своје таленте.

6. На којим сте такмичењима учествовали током ових година?

Ана: Углавном из свих предмета из којих се такмичења организују.

Милош: Када сам био у четвртог разреда учествовао сам на такмичењу из математике, кренувши у пети разред заинтересовала ме је историја, наставница је то приметила и предложила је да се такмичим. У седмом разреду добили смо нови предмет – хемију, чинило ми се да је занимљива и желео сам да учествујем на такмичењу, такође сам у седмом разреду ишао на такмичење из географије.

7. Зашто сте се одлучили баш за те предмете?

Ана: Већ сам рекла да су ми сви предмети драги и желим да на тим такмичењима потврдим свој успех.

Милош: На ова такмичења сам ишао зато што су ме интересовала и зато што сам их волео.

8. *На који сте свој успех посебно поносни?*

Ана: Посебно сам поносна на Републичко такмичење из српског језика, јер сам једини основац који је прошле године из наше општине био у Тршићу.

Милош: Поносан сам на све своје успехе, али се истиче успех са Републичког такмичења из историје када сам заузео прво место.

9. *У којим су градовима такмичења одржана ?*

Ана: У Тршићу код Лознице.

Милош: Одржано је у Ивањици.

10. *Коју средњу школу планирате да упишете, који су вам планови за будућност?*

Ана: За сада сам још увек у недоумици шта ћу уписати.

Милош: Планирам да упишем гимназију, природно-математички смер.

11. *Колико дневно учите?*

Ана: Учим по потреби, некад више, некад мање.

Милош: Радним данима учим око два сата, а викендом око три сата.

12. *Шта мислите о себи, какви сте ученици?*

Ана: Мислим да сам онаква каквом ме други људи виде, пре свега наставници који ме оцењују и другари који ме подржавају и редовно честитају на постигнутим резултатима.

Милош: Мислим да сам добар ђак.

13. *Које вам је такмичење најтеже од свих на којима сте учествовали?*

Ана: Најтеже је било из биологије у седмом разреду на Општинском такмичењу, јер сам стекла утисак да такмичење није добро организовано.

Милош: Најтеже ми је било Градско такмичење из хемије, јер нисам био толико спреман.

14. *По чему ћете памтити основну школу, шта је вама било најлепше?*

Ана: Мислим да је сувише рано да сумирам утиске јер ова завршна школска година тек што је почела, а за осми разред кажу да се најјаче памти. Тек следи последња екскурзија, разна такмичења и мала матура, али и до сада је било тренутака које ћу памтити као што је екскурзија у седмом разреду, пети разред и предметна настава, много наставника и наша најбоља разредна Марија Даветић, као и упознавање са новим другарима. Из нижих разреда памтићу први школски дан и наше учитељице Слободанку и Драгану Степановић, која нас је три године учила лепом васпитању и научила најосновнијим наукама.

Милош: У току школовања догодило ми се много лепих и смешних ствари по којима ћу да памтим основну школу. Стекао сам пуно другова и другарица.

15. *Да ли вам је жао што напуштате ове ходнике, учионице, школу?*

Ана: Свакако да ми је жао што се ове школске године растајемо, али ма где била, сећаћу се својих другара и наставника као и најбоље школе „Коста Ђукић“.

Милош: Када одем из ове школе, недостајаће ми пуно тога, али пре свега недостајаће ми моји другови. Неке другове из одељења знам скоро цео живот и јакко су ми постали блиски.

16. *За крај, шта бисте поручили ђацима који остају у овој школи?*

Ана: Поручила бих им да уче, слушају своје наставнике и да се међусобно друже.

Милош: Ђацима који остају у овој школи желим да поручим следеће: Трудите се да budete што бољи ђаци!

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Сарадња наше школе са Црвеним крстом отпочела је пре више година и успешно се реализује кроз програме, конкурсе и радионице. Ученици и запослени ОШ „Коста Ђукић“ својим ангажовањем подстичу промоцију рада овог удружења у циљу подизања свести појединаца и колектива о неопходности добровољног давалаштва крви.

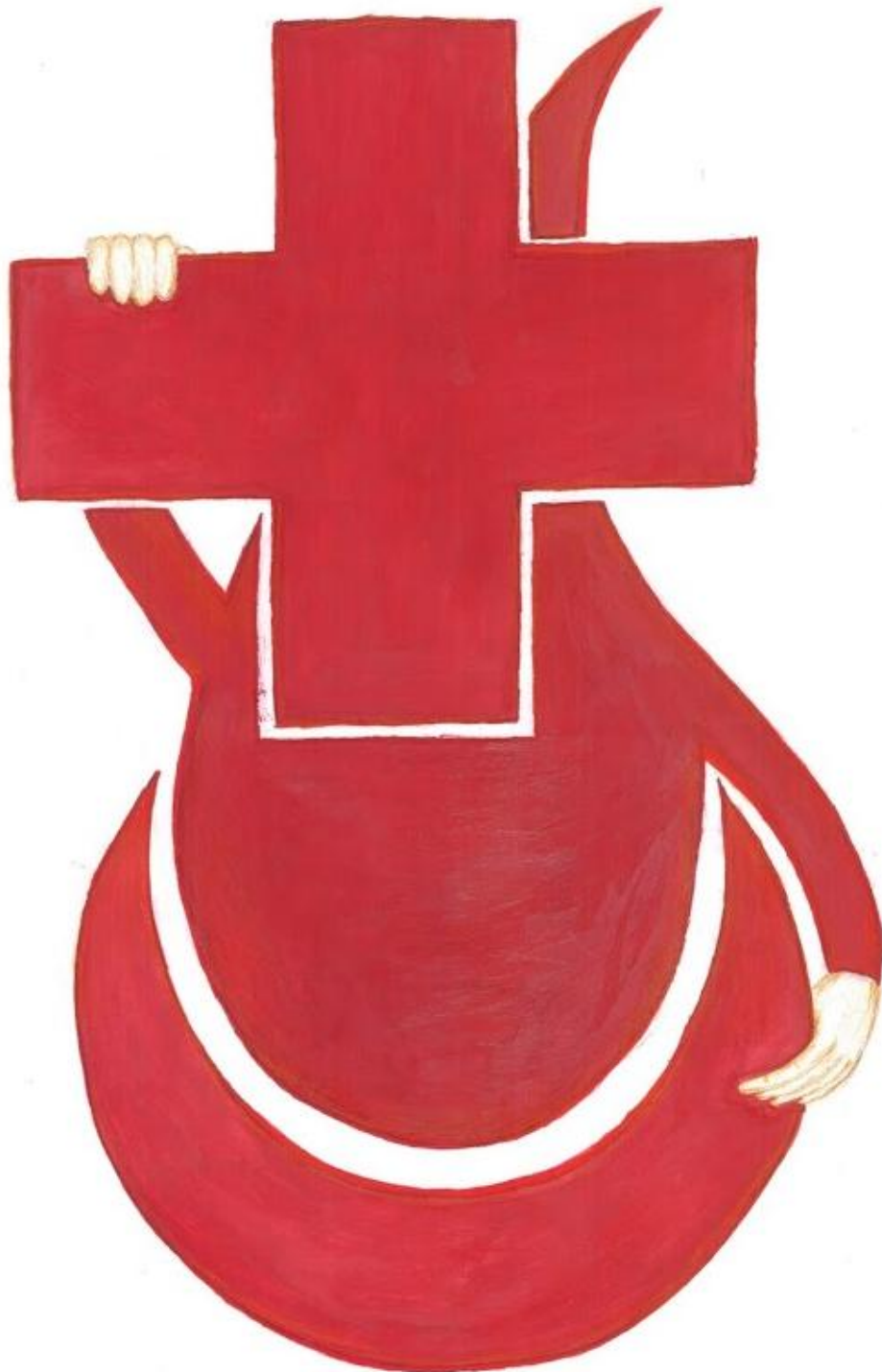
Конкурс „Крв живот значи“ расписан је на тему добровољног, анонимног и ненаграђеног давалаштва крви. Право учешћа имали су радови ученика основних и средњих школа које су организације Црвеног крста доставиле Црвеном крсту Србије у периоду од 16. фебруара до 8. априла 2016. године. Ученици су се такмичили у три узрасне групе (нижи и виши разреди основне и средње школе) и три категорије – ликовној, литерарној и видео категорији. Пропозиције су налагале да сви радови, без обзира на медиј, морају да садрже знак Црвеног крста, да поседују оригиналност идеје, промовисање лепоте живљења и поклањања, и разумевање личног доприноса промоцији давалаштва крви. Након прегледања радова комисија је прогласила најбоље радове из сваке узрасне категорије за сваки вид конкурсисања. У конкуренцији од преко 16 000 ученика из 484 школе и 106 средина из Србије, ликовни рад наше ученице Анђеле Петровић освојио је прво место у категорији ученика од 5. до 8. разреда на нивоу Града Београда и прво место на нивоу Републике Србије. Награда за освојено прво место била је десетодневно летовање у одмаралишту Црвеног крста Србије „Криста Ђорђевић“ у Баошићима.

На свечаном уручењу награда које је одржано 20. маја, присуствовали су победници из 21 места из Србије и то из Суботице, Инђије, Житишта, Ковина, Алибунара, Косовске Митровице, Ивањице, Крагујевца, Зајечара, Пријепоља и

Београда: са Старог града, Обреновца, Младеновца, Новог Београда и Земуна. Овом приликом организована је изложба ликовних радова у холу Црвеног крста, прочитани су најуспешнији литерарни радови и приказани видео радови награђених. Наша ученица, у пратњи наставника Милана Аћимовића, достојанствено је представила нашу школу и својим радом указала на способност младих да разумеју потребе других људи и спремно реагују упућивањем подршке и помоћи.

Марина Милановић, библиотекар

Анђела Петровић VII₃

КРЕАТИВНА ЧАРОЛИЈА

Међународни фестивал дечјег стваралаштва „Креативна чаролија“ ове године организован је 12. пут за редом у Бањи Врујци под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја и УГ „Креатива – креативно образовање“ из Бање Врујце. Овогодишња смотра организована је под слоганом „СРЦЕ СЕ НЕМА ДА СЕ ИМА, СРЦЕ СЕ ИМА ДА СЕ ДАЈЕ СВИМА“, а ученици су имали могућност да, под истом темом, своја знања, умења и креативност покажу у литерарном, ликовном, драмском и филмском стваралаштву.

Између 2000 пристиглих радова из девет земаља, ученицама наше школе припала је част да се њихови радови нађу међу најуспешнијима. Ученица Јана Милојевић III₈ похваљена је у категорији литерарног стваралаштва, док је Јована Сердаревић I₂ похваљена за ликовно стваралаштво. Њихови радови били су изложени током трајања Међународног фестивала.

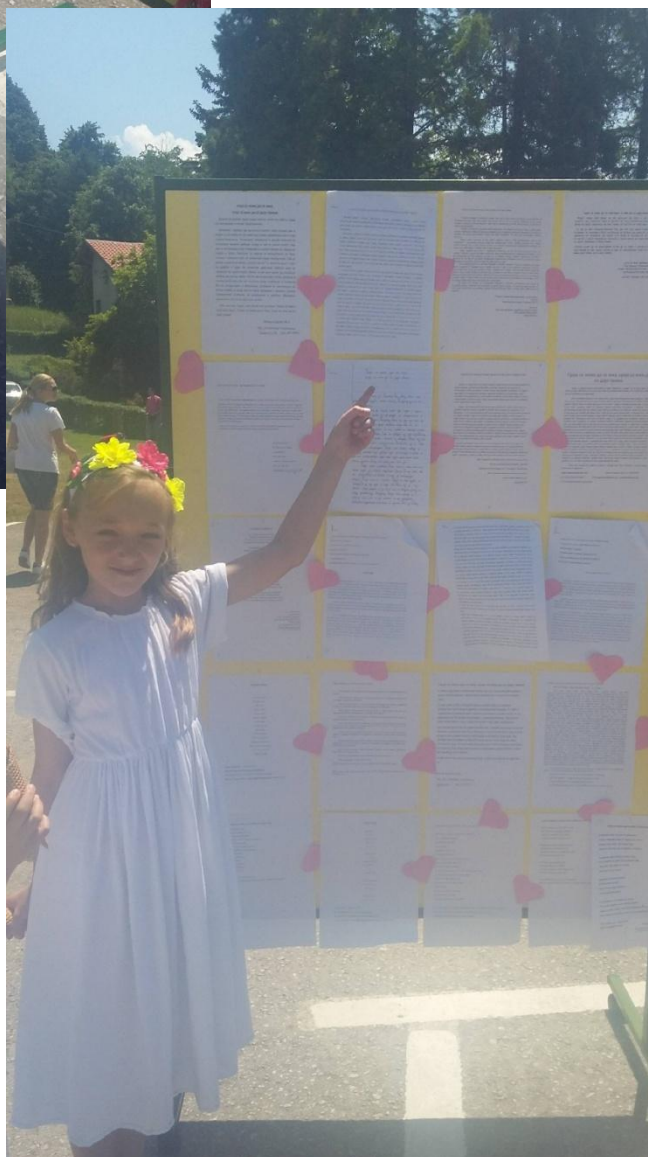

Похваљене ученице су са својим учитељицама 28. маја 2016. биле учеснице 12. међународне сморе дечјег стваралаштва „Креативне чаролије“ у Бањи Врујци и том приликом су им уручене похвалнице.

У оквиру „Креативне чаролије“, тим наше школе обишао је и Чаробно село у којем су се дружили са вилама чаробницама и упознале његове чари.

Тања Поповић и Александра Гојковић, професори разредне наставе

У СУСПРЕТ ЛЕТУ

Карневалом који је одржан 11. јуна ученици 7. разреда прославили су крај школске године и доказали да од њих могу одрасли учити. Незадовољни културним и забавним садржајима који град нуди младима, одлучили су да преузму иницијативу и сами организују карневал.

Идеја је потекла на часовима Грађанског васпитања када је група ученика VII₁, VII₃ и VII₄ приметила да нашем граду недостаје ведрине и забаве за младе па су се досетили карневала као јавне прославе у коме се учесници маскирани веселе, забављају и плешу. Свесни да организација такве манифестације није ни мало лака, многи су неповерљиво одмахивали главама сумњичави у исход. Али не и Невена Мирић која је оптимистично и самопуздано преузела улогу вође тима и најтеже задатке на себе. Направила је план активности, презентovala га директори школе која је исти радо одобрила увидевши Невенину озбиљност и способности. Сама је осмислила маркетинг, направила и одштампала плакате, лично идеју презентovala школама и вртићима, селектовала пријављене учеснике по групама, издејствовала сарадњу са Центром за културу који су подржали манифестацију и омогућили је уврстивши је у богат културно-забавни програм традиционалне манифестације „Ваздухом хлађена страст“ који је уз карневалску поворку садржао и изложбу олдтајмера, позоришну представу за децу, плесне тачке и извођење популарних песама.

Иако је временска прогноза најављивала кишу и грмљавину и претила да угрози сав труд ових младих предузимљивих људи, време је било ведро и сунчано као и расположење учесника и посматрача којима су осмехе мамиле принцезе, каубоји, индијанци, гусари, морнари, ватрогасци, Маше и меде, лавови, зеке, Хавајци, Пипи Дуге Чарапе и остали ликови који су из света фикције прошетали улицом нашег града. Ученици су заиста мислили на све те су уз подршку директорке осмислили и обезбедили дипломе и награде у виду књига за најбоље и најмаштовитије маске.

Пријавило се стотинак учесника узраста од неколико месеци до неколико деценија и сви су били сјајни па је заиста тешко било одабрати најбоље. Награду за треће место је освојила принцеза Елза из Залеђеног краљевства, друго

место вредна куварица, а прво ватрогасац Лука Јанковић. Награду за најмаштовитију маску добила је двоипогодишња Чарна Павловић која се као Маша није раздвајала од свог меде.

Млади нам поручују да је Младеновац њихов град, да треба више пажње да обратимо на њих, њихове жеље и потребе. Успешном организацијом овако лепе манифестације

ученици су показали невероватну маштовитост, амбициозност, упорност, предузимљивост, али и задивљујуће организационе способности и комуникативне вештине. Младима треба дати шансу да покажу колико могу и знају. Треба их подстаћи и подржати па ће нас изненадити, а и инспирисати својим идејама, енергијом и умећем.

Сузана Јовановић, професор српског језика и књижевности

САРАДЊА СА ГЕРОНТОЛОШКОМ ЦЕНТРОМ

И у 2016. наши ученици су наставили дружење са корисницима Геронтолошког центра не само кроз различите креативне радионице, већ и кроз игру и песму, што је у претпразничким данима измамило осмех, али и по неку сузу радосницу нашим најстаријим суграђанима. Новогодишњи хуманитарни концерт, пре званичног извођења у сали биоскопа 23. децембра 2015, одржан је и у Геронтолошком центру Младеновац 21. децембра. Ученици 1. разреда наше школе извели су своју новогодишњу приредбу пред корисницима дома 28. децембра 2015. Вешти малишани причинили су радост својим домаћинима глумом, игром и песмом. Након приредбе разменили су новогодишње поклончиће и лепе речи у пријатном дружењу.

Светосавску приредбу извели смо пред корисницима дома и поделили са њима сећања на дела и речи мудрог оца Саве. Приредбу су у целости осмислиле наставнице српског језика Славица Берисавац и Габријела Марић, уз помоћ учитељица и ученика другог разреда, наставника музичке културе Јована Николића, ученика чланова драмске секције који су вредно и одговорно радили, и корисника Геронтолошког центра и њиховог радног терапеута који су помогли у изради костима и сценских реквизита.

Приредбу коју смо припремили за Дан школе извели смо пред нашим најстаријим суграђанима 9. маја и приказали им веселе тачке које само деца могу да припреме.

О значају овог дружења старих и младих говори и текст ученика који је радо посећивао радионице у Геронтолошком центру.

Стари и млади

Често сам размишљао о старим људима, шта раде у старости а да им није досадно, чиме то прекрате дуге дане. Једног дана сам добио прилику да се и сам уверим како живе људи у старачком дому.

Често се, кад ми је досадно, бавим креативним радом. Оувек ме је занимало да од разних материјала правим све што ми падне на памет. Те предмете сам носио у школу. Разредна је приметила да сам креативан, као и поједини моји другови, па ми је саветовала да негујем ту своју особину. Предложила нам је да идемо у Старачки дом код једне веома креативне госпође Љиље која се бави израдом разних занимљивих предмета са корисницима дома. Тамо сам упознао много старих људи и био изненађен колико су они свестрани. Сви су добри, али ми је један дека запао за око јер пише много лепе стихове и још један који слика прелепе слике. Сви ме питају зашто идем тамо, шта тамо има толико занимљиво, али нико не зна да од тих старих људи може много да се научи. Занимљиво ми је да их слушам и од њих учим и добијам неке креативне идеје и решења до којих сам можда не бих дошао. Али, жао ми је што многи од њих немају никога од породице да их посећује и да им се диве. Зато је хоћу да им пружим ту радост која им је ускраћена и да се дивим њиховим радовима.

Желим да сви унуци и унуке више цене своје баке и деке и да им старост учине лепшом, а свој живот обогате искуствима тих старих.

Марко Маркићевић VI₁

Габријела Марић, професор српског језика и књижевности

ХУМАНИТАРНЕ АКЦИЈЕ

Продајне изложбе хуманитарног карактера одржаване су у холу наше школе током читаве школске године. Поводом 50 година од објављивања поеме *Вашар у Тополи* Д. Ерића организовали смо 18. 11. 2015. мали вашар. Ученичке рукотворине, изложба старих заната, читање стихова из поеме и радионице у којима су ученици показали шта све умеју да начине својим вештим рукама испунили су овај дан у нашој школи. У матичној школи прикупили смо 3 500 динара продајом ученичких рукотворина, а у издвојеном одељењу у Иванчи 1 200 динара. Од тог новца 3 500 динара дали смо ученику наше школе. Пред новогодишње празнике и ове године организовали смо неколико веселих активности. Новогодишњи хуманитарни концерт одржан је 23. 12. 2015. у сали биоскопа на велику радост ученика и публике. Музички део свечаности спремио је наставник музичке културе Јован Николић, драмску тачку Габријела Марић, а плесну тачку спремила је самостално ученица 7. разреда Милена Стефановић. Ученици Ђачког парламента продавали су улазнице и сакупили 15 000 динара које смо уплатили на рачун болесног дечака Виктора Николић из ОШ *Момчило Живојиновић*.

У ове претпразничке дане организовали смо и тродневну продајну изложбу ученичких радова и радионице. Новогодишњи украси доминирали су на овој изложби, а организовали смо и креативне радионице у холу школе на којима су најзаинтересованији и највештији ученици предвођени Филипом Стојановићем, Виолетом Ћирковић и Марком Маркићевићем сваки дан израђивали новогодишње честитке и украсне предмете пред очима својих вршњака. Свако ко је желео, могао је да им приђе и научи нешто ново или понуди своју идеју за израду украсних предмета. Овом приликом смо сакупили 4 650 динара за хуманитарни фонд наше школе.

И Дан жена 8. март обележили смо приредбом коју су спремиле учитељице и извеле је пред публиком у Герантолошком центру и у нашој школи, али и продајном изложбом ученичких радова. Том приликом сакупили су 3 770 динара и тиме повећали хуманитарни фонд наше школе на 11 400 динара. Још два важна празника – Ускрс и Дан школе – обележили смо продајним изложбама ученичких радова. Ове изложбе, као и претходне, организовале су наставнице Дијана Х. Мићановић и Габријела Марић уз помоћ ученика нижих и виших разреда који су правили ускршње украсе и друге предмете прикладне за Дан школе, али и водили продају у холу школе и радионице. На ове две изложбе сакупили смо још 6 600 динара, па је хуманитарни фонд наше школе износио 18 000 динара. Тешко болесном бившем ученику наше школе Николи Крсмановићу уплатили смо 15 000 динара, а остатак новца оставили смо за набавку школског прибора за ученике којима то буде потребно. За Николу Крсмановића организовали смо у јуну и концерт и дводневну продајну изложбу ученичких радова и на тај начин прикупили још средстава за његово лечење.

Сваку ову изложбу пратиле су и радионице које су реализовали наши најзаинтересованији и најкреативнији ученици. Све нас је водила мисао да ћемо овим што радимо моћи да помогнемо онима којима је помоћ најпотребнија.

Габријела Марић, професор српског језика и књижевности

ИГРАЛЕ СЕ ДЕЛИЈЕ

У недељу 31. јула 2016. уживали смо у манифестацији „Играле се делије“ која је одржана у Великој Иванчи у част песника Милорада Петровића Сељанчице. Манифестацију су организовали Удружење „Играле се делије“ и Црквена општина из Велике Иванче, на челу са свештеником и вероучитељем у нашој школи Иваном Ненадовићем и уз помоћ наставнице српског језика и књижевности Сузане Јовановић.

Манифестација је трајала читав дан у порти и школском дворишту, а у оквиру ње је одржан турнир у малом фудбалу, концерт, изложба икона и фотографија младеновачких иконописаца и уметника, промоција књига издавачке куће „Каленић“ из Крагујевца и „Чувари“ из Београда, као и богат културно-уметнички програм у коме су учествовали и ученици наше школе и то као песници, чланови фолклорног друштва и глумци.

Награђивана песникиња Мира Марковић је заједно са осталим бившим ученицима наше школе: Саром Јанковић, Сандром Стевановић, Александром Мијаиловићем, Сашом Стевановићем и Јованом Милојевић убедљивом глумом одушевила и насмејала бројну публику скечевима из комедија „Тесна кожа“ и „Село гори, а баба се чешља“. Ови дивни, талентовани средњошколци жртвовали су дане летњег распуста да сами осмисле и направе костиме, увежбају текст и изведу га попут правих професионалаца.

Подједнако добри су били ученици управо завршеног петог, шестог и седмог разреда који су извели историјски комад „Пропаст царства српскога“. Српски великаши и епископи јунаци су са наставницом Сузаном сами правили своје шлемове, буздоване, мачеве, штитове и круне, пришивали костиме и плаштите како би нас одвели на средњовековни двор и само Косово поље. У улози српске господе нашли су се Тијана Петровић, Дејан Јанковић, Никита Зајцев и Ђорђе Павловић, Свети Сава је поново био Бојан Павловић, цар Душан - Тодор Тановић, Југ Богдан – Стефан Вујичић, Бошко Југовић – Никола Деспотовић, Милош Обилић – Ненад

Јовановић, а нарочито су се истакли главни ликови, наши цар Лазар и царица Милица, тј. Лазар Танасковић и Милица Јеленић која је комад завршила дирљивим извођењем песме „Христе Боже“. Колико су ови млади људи вешти и способни видело се, како на сцени, тако и иза сцене где су се муњевитом брзином пресвалчили из средњовековне одежде у народну ношњу и друге костиме, јер су исте вечери водили програм, рецитовали сопствене стихове, играли, певали, глумили и постављали реквизите.

Својим талентом, трудом и залагањем, сви учесници у манифестацији су допринели да она заживи и постане традиционална као понос нашег села, општине и школе.

Сузана Јовановић, професор српског језика и књижевности

Садржај

УВОДНА РЕЧ.....	1
КАКВИ СУ НАМ ПЕТАЦИ.....	2
ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА.....	6
ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У КОРАЋИЦИ.....	8
ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У ВЕЛИКОЈ ИВАНЧИ.....	10
СВЕТСКИ ДАН НАСТАВНИКА	12
ИЗЛЕТ ЧЛАНОВА ИСТОРИЈСКО-ГЕОГРАФСKE СЕКЦИЈЕ.....	14
ИЗЛЕТ УЧЕНИКА 7. И 8. РАЗРЕДА	18
ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА	24
ВАШАР У ТОПОЛИ.....	28
МОЋ ВОДЕ.....	30
MARRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR.....	32
ПЕСНИЧКИ КУТАК.....	34
СВЕТИ САВА.....	36
ОШТРО ПЕРЦЕ.....	38
СПОРТСКИ ТУРНИР: ДЕЦА - РОДИТЕЉИ.....	41
УЧЕНИЧКИ ПАРЛАМЕНТ	42
ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА	44
ДЕЧЈЕ ВАСКРШЊЕ ЧАРОЛИЈЕ.....	46
ЕКСКУРЗИЈА ЗА СЕДМИ РАЗРЕД.....	48
КРЕАТИВНЕ РАДИОНИЦЕ.....	50
ДАН ШКОЛЕ.....	52
ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА	57
ИЗ ДВА УГЛА.....	58
КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ.....	60
КРЕАТИВНА ЧАРОЛИЈА	62
У СУСРЕТ ЛЕТУ	64
САРАДЊА СА ГЕРОНТОЛОШКОМ ЦЕНТРОМ.....	66
ХУМАНИТАРНЕ АКЦИЈЕ.....	68
ИГРАЛЕ СЕ ДЕЛИЈЕ.....	70

